

?Desplegar la República

«Les institucions republicanes, per ser desplegadas, necessiten d'una major legitimitat interna»

Un dels marcs discursius que sembla que es va imposant, si més no en un sector important de l'independentisme, és que ara el que cal és "desplegar la república". És, en certa mesura, lògic, perquè aquest és el següent pas en la seqüència del procés tal i com l'hem conegut fins ara. Si el 27 de Setembre ja vam votar i vam guanyar, i l'1 d'Octubre ho vam refermar, ara no cal més que posar en marxa el que està proclamat. Certament, l'agressivitat de l'estat posa algunes dificultats addicionals que obliguen a redefinir calendaris, però segons aquest relat, del que ens hem de preocupar fonamentalment és de buscar la manera de posar en marxa i fer efectiva la proclamació de la República del 27 d'octubre. Tot encaixa en una lògica internament coherent.

Però, diria, amb tot el que hem après aquest llarg octubre calent, seria un error mantenir-se en aquest esquema en lloc de tractar de transcendir-lo. Mantenir-se en la lògica del procés, després de tot el que ha passat, comporta alguns riscos importants.

D'entrada, si s'utilitza la idea de desplegar la república per alimentar una ficció semblant a la de les estructures d'estat, pot acabar portant a una nova gran decepció. I no sé quantes més decepcions d'aquest nivell pot aguantar l'independentisme. Aquests dies ja hem sentit molt, entre els independentistes decebuts, que "no havien fet la feina" o que "no hi havia estructures d'estat preparades". I això parteix d'una confusió, alimentada en bona mesura des del propi govern i entorn: les estructures d'estat que pot preparar un govern autonòmic, en tot cas, són alguns instruments per facilitar o encarar amb garanties una transició a la independència negociada amb l'estat, o més o menys tolerada. Però en cap cas poden servir per fer la independència a partir de l'enfrontament obert amb un estat sòlid i disposat a tot. No és que el govern no hagués fet la feina: és que la feina que hagués calgut per fer efectiva la DUI del 27 d'Octubre no era possible fer-la des de les estructures autonòmiques i amb l'estat en contra.

Desplegar la república pot ser la nova versió d'això, perquè és molt difícil de veure a la pràctica en què es substancia i quina viabilitat té. Si es planteja seriosament, i amb totes les conseqüències, vol dir bàsicament promoure la via insurreccional que el 27 d'octubre es va decidir aturar, un cop comprovat que l'estat estava disposat a tot per tallar-la de soca-rel. Si no es així, desplegar la república no deixa de ser un concepte eteri, que no té massa recorregut i que, en canvi, ens impedeix afrontar els primers reptes que tenim al davant: créixer i reforçar la legitimitat del projecte independentista, i establir ponts i diàleg amb altres sectors de la nostra societat.

Perquè la insistència en què el següent pas és, senzillament, desplegar la república suposa, de fet, menysprear el dèficit de legitimitat que arrossega encara el projecte independentista. El 27 de setembre va obtenir el 48% del vots, i l'1 d'octubre, en un context de violència desfermada per l'estat, hi va participar el 40% de la ciutadania. Aquí hi té el seu punt feble l'independentisme, i no és menor. Sense una majoria indiscutible aquest projecte no és viable i, per molts de nosaltres, tampoc és desitjable. Perquè la independència ha de servir per construir una societat més justa i democràtica, i això comença per la legitimitat del propi projecte independentista.

Les institucions republicanes, per ser desplegadas, necessiten d'una major legitimitat interna. No es tracta que les reconegui l'estat espanyol -que no ho farà-, i ni tant sols la comunitat internacional: qui primer les ha de reconèixer és una majoria molt substancial de la pròpia societat catalana. Sense això, res no és viable i per tant tot hauria d'estar condicionat a aquest objectiu. I això passa per créixer, guanyar àmpliament les eleccions del 21 de desembre -i les que vinguin-. I al dia següent seure a parlar amb tots els actors que vulguin treballar per una solució democràtica i

que, per tant, no estan alineats amb la resposta autoritària de l'estat espanyol. Rebaixar la polarització al Parlament i a la societat, i explorar totes les vies per trobar una solució democràtica al conflicte que tenim plantejat.

Òbviament, això requereix resistir l'embat autoritàri dels aparells de l'estat, i mantenir el conflicte democràtic sobre la taula. Precisament, el rebuig transversal que hi ha a la societat catalana a la resposta autoritària de l'estat hauria de ser la palanca per obrir una nova fase. En contra de la lògica del 155 i de l'empresonament dels adversaris polítics que impera ara mateix a l'estat, hi ha una majoria molt àmplia i substancial de la nostra societat que cal articular.

És possible, fins i tot probable, que el marc de desplegar la república s'imposi per absència d'alternatives clares. Perquè si l'alternativa és el buit, replegar-se a l'autonomisme i la rendició amb humiliació que busca l'Estat, doncs és evident que l'independentisme no ho acceptarà. Per això, precisament, cal definir un nou camí per l'independentisme, que combini els valors republicans i la fermesa antiautoritària amb el necessari principi de realitat.

Aquest octubre ens ha ensenyat que l'estat està disposat a tot i que la independència, en aquest context, és molt costosa. Però també ens ha recordat, a molts ciutadans d'aquest país, per què som, o per què ens hem tornat independentistes, i per què necessitem construir un futur diferent del que ens ofereix l'estat espanyol. Fem valer tots els aprenentatges dels darrers set anys, desempalleguem-nos del que ja no és útil -les dates, la premsa, les ficcions i les mitges veritats- i reforcem el que és més valuós del patrimoni acumulat: el conflicte democràtic, els valors republicans, la xarxa ciutadana, la dignitat infinita i una àmplia voluntat de fer un país millor.